

alt for polemisk fra to af de meget afgørende punkter, og derfor synes jeg, at jeg havde lyst til at tage dem op igen, uden at det var en kort bemærkning.

For det første siger ministeren: Hvorfor diskutere, om grove overtrædelser begået med forsæt skal straffes? Så tror man jo straks, at vi er hensat til straffeloven, for når enhver ved, hvad de gør af overtrædelser, så skal de selvfølgelig også straffes. Sådan har Det Konservative Folkeparti det også. Det er da dejligt, at Socialdemokraterne også har det sådan, kunne man sige.

Men her er jo ikke tale om en almindelig straffelovssag. Her er tale om, at praksis i dag viser, at reglerne administreres på en måde, hvor retssikkerheden ikke eksisterer, hvor virksomheden ikke aner, at den overtræder reglerne. Så kan ministeren sige, at nu kommer der nogle helt andre regler, der skal fortælle virksomhederne, at nu skal det være med forsæt.

Men ikke desto mindre henviser ministeren selv i et notat dateret den 11. april om, hvordan de nye formuleringer skal forstås, til: »Den gældende konkurrencelov med dens forbud mod misbrug af dominerende stilling har nu været i kraft i lidt over 2 år, og såvel Konkurrencerådet som Konkurrenceankenævnet har i denne periode truffet talrige afgørelser, der yder virksomhederne bistand ved afgørelsen af, om en dominerende stilling foreligger«.

Her henviser man helt konkret til de afgørelser, der er truffet inden for de sidste 2 år. De skal altså være med til at vise virksomhederne, om de er dominerende, eller de ikke er dominerende. Når man går ned i den praksis, der foreligger for de sidste 2 år, så viser praksis, at det er fuldstændig tilfældigt og umuligt for en virksomhed at overskue, om den vil blive anset for at være dominerende eller ikke.

Vi har eksempler på, at selv små bitte virksomheder internationalt set, små bitte danske virksomheder, lige pludselig får at vide, at de er dominerende. En virksomhed, som vi har snakket meget om efterhånden, Montana, får lige pludselig at vide, at den er en dominerende virksomhed. Selv om vi er medlem af EU's indre marked, og man kan importere alle de reolprodukter, man overhovedet vil til det danske marked, får Montana at vide, at virksomheden bliver bedømt på et marked, som nogle embedsmænd sætter sig til at definere som højeksklusiv dansk designede reoler eller sådan noget i den stil. Hvordan i alverden skulle virksom-

heden have forudset det på forhånd? Og når Le Klint-lampeskærme kan blive dømt som dominerende, fordi nogle embedsmænd sætter sig til at definere det relevante marked for den virksomhed som værende markedet for foldede papirlampeskærme eller sådan noget af den karakter, så er det uforudseeligt for en virksomhed, at den lige pludselig bliver anset for at være dominerende.

Derfor synes jeg, at det er vigtigt at få det her frem og ikke bare i sådan en polemisk bemærkning. Når jeg siger, at embedsmændene stanger bøder ud, så er det, fordi de i dag stanger uforudsigelige domme ud, og nu kan disse uforudsigelige domme så blive efterfulgt – i stedet for en advarsel og en løftet pegefinger om, at det må man ikke, fordi man overtræder loven – af en bøde på 3 pct. af omsætningen. Det er sandelig noget af en situation at stille en virksomhed i, når der ikke er de retssikkerhedsgarantier, vi ellers kræver overalt i vores samfund.

Derfor synes jeg, at det er meget væsentligt at få det her meget dybere belyst, end ministeren gjorde i sit meget polemiske indlæg, og vi beklager meget, at ministeren ikke har villet være med til at se på det i forbindelse med de forhandlinger, vi havde om sagen tidligere på året.

Hvis ministeren kommer på bedre tanker, inden lovforslaget bliver vedtaget med hele venstrefløjens stemmer, så deltager vi naturligvis meget gerne i endnu et forsøg på at inspirere regeringen til forbedringsmuligheder.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg tror egentlig, at fru Pernille Sams fik det stillet meget, meget præcist op: Virksomheder, der ikke aner, at de overtræder loven. Så kunne man måske spørge et lille bitte øjeblik: Er det mon dækket af de dér begreber »forsæt« eller »grov uagtsomhed«? Er det mon dækket af det ved domstolene?

Det er jo ikke de her djævle af embedsmænd, som hele tiden nævnes, der sådan skal stange en bøde ud. Det skal bedømmes ved domstolene, og inden der der foregår en behandling i Konkurrencerådet. Dem har vi heller ikke tradition for at kalde embedsmænd, og jeg synes i det hele taget, at det måske er lige på kanten af det usmagelige, at vi i Folketinget har gjort det til lidt af en vane at udtale ordet embedsmænd på en måde, som om det faktisk er noget af det argeste, der findes. Det tror jeg ikke vi er tjent med.